

KIRKIRRAK ETA IGELAK.

Nola kirkirrak, ala
igelak, kantari,
ziralako egiñal
guziyan maiz ari,
kejak joan zitzaiozkan
legoi erregeri,
ain gogor kantatzen ez
uzteko ayeri;
eta onzat arturik
erregeak ura,
eman zioten urte
beteko denbora,
lur ura libratzeko
irteteko andik,
aren mendean ziran
alderdietatik;
bañan nola ibai bat
pasa bear baitzan,
eta au pasatzea
kirkirrentzat gaitz zan,
alaz ere denboraz
zezaten pasatu,
zubi bat egitea
zuten an pensatu;
eta arturik lagun
egiteko lanak,
oso zubi egille

onak armiarmak,
 utzirik kantik eta
 kanta kontuk oso,
 zioten denak gogor
 lanari eraso.
 Igelak ezertara
 sayatu etziran,
 non beren indarretan
 piyatzen baitziran;
 esanaz, gu igari
 dakigunak gera,
 eta noiz nai ur ortan
 pasako baikera:
 bañan azken eguna
 irichi zanean,
 eta denak urtara
 sartu ziranean,
 bukatuba zegola
 ordukoz zubiya,
 etorririk ur-alde
 bat izugarriya,
 kirkirrak ziran pasa
 zubiyan, eta joan,
 eta igelak urak
 zituben eraman.

. . . . .

Onak erakustendu
 langillea danak,
 geldi beren egingo
 ditubela lanak;
 bañan bada alperra
 naiz azkarra izan,
 gertatu litekela
 igelaren gisan.